

Kwartaalbericht over het wel en wee op onze boerderij

Nr 50 – Zomer 2016

De vijftigste editie!

Tsja, als de regen dan toch met bakken uit de hemel komt, dan moesten we er maar eens voor gaan zitten. De vijftigste (!!!) editie alweer van onze Zandberg-nieuwsbrief. We moesten nog even hard nadenken of deze nummering begonnen is toen we net op de Zandberg waren komen wonen of al tijdens onze wereldreis en het aansluitend verblijf in Canada. Maar enig rekenwerk deed ons concluderen dat het toch echt pas op de Zandberg was: van de reisinieuwsbrieven zijn er ook enkele tientallen uitgaven geweest (31 om precies te zijn).

Het zou natuurlijk passend zijn als we in deze jubileum-editie uitsluitend heugelijk nieuws te melden hadden. Maar helaas: het weer is huilen met de pet op, de slakken eten de hele moestuin leeg, het hooi ligt platgeregend op het land en het onkruid groeit zo hard dat het door de ramen naar binnen komt en ons in de slaap dreigt te wurgen. Kommer en kwel dus, maar wij slaan ons er dapper doorheen. Alles is relatief per slot van rekening.

Gelukkig is er toch ook nog goed nieuws (naast het feit dat wij dus getuige deze nieuwsbrief niet weggespoeld c.q. gewurgd zijn, hoewel Mary-Ann wel een slak uit haar oor moest peuteren die zich in de gehoorbeschermer verstopt had (daar kom je dus pas achter als je al een uur aan het motorzeisen bent)). En met dat goede nieuws beginnen we!

Een geweldige honinggoogst

Na een milde winter hebben we tot onze blijdschap alle volkjes goed kunnen uitwinteren. Nergens was het voer op, de muizen hebben alle bijen met rust gelaten en niemand was naar zonniger oorden vertrokken. Daar heb je in de voorjaarsniewsbrief al over kunnen lezen. Vervolgens was het voorjaar voor onze bijen helemaal zo slecht niet. De temperatuur was behoorlijk en de dracht was ruim voldoende. Twee volkjes hebben een paar weken bij de fruitteler gestaan. Gaandeweg de maand mei merkten we dat de honingkamers zwaarder en zwaarder werden – een goed teken natuurlijk. Toen we besloten om te gaan slingeren, hebben we uiteindelijk uit zes honingbakken een geschatte 46-47 kg googst! Dat is natuurlijk een prima opbrengst tijdens een eerste ronde en we moesten uit alle hoeken en gaten van de kelder de potten te voorschijn toveren. Heel bevredigend en zeer feestelijk. De bijen hebben dus goed hun best gedaan en een dezer weken zullen we eens kijken of ze nog meer voor ons in petto hebben. Voor ons is het sowieso bijentechnisch een heel geslaagde eerste ronde!

Komt dat nog wel goed...

...met het hooi? Dat is nog maar de vraag. De afgelopen jaren hebben we steeds tweede helft juni ons voorland laten hooien. Belangrijkste voorwaarde is een periode van 7-10 dagen met heel droog weer: de loonwerker moet dan komen maaien, keren, op wissel leggen en pakjes persen. Vanaf een graad of 25 en dan graag in combinatie met een lekker oostenwindje gaat dat prima. Maar dat zat/zit er niet in dit jaar. Nat, nat en nog eens nat zodat we steeds sipper naar het weerbericht zaten te kijken. Het gras is nu erg lang en buigt door (lees: ligt nagenoeg plat). Hooien zit er dus eigenlijk niet in en dan is de remedie: klepelen (een combi van maaien en het gras klein slaan waardoor er een grascompostlaag op het land komt te liggen) en in augustus hopen op nog een kansje om (dan nog kort) gras te kunnen hooien. Op zijn allerbest hebben we dan een baal of 40-50 in plaats van 150-160. We moeten sowieso hooi gaan inkopen (en hebben dat zojuist met een testvoorraadje van negen heel aardige balen gedaan) om de winter door te komen. Dat het allemaal extra geld kost is wel te overzien – het vervelendste is gewoon dat je je eigen landje niet kunt hooien. Bah!

Nog meer gespuis

Thuis zeiden we het al: “Altijd wat en zelden wat goeds”. Hadden we vorig jaar een dagtaak aan het verjagen van de konijnen uit onze moestuin (niet gelukt, ze zijn er nog steeds), dit jaar hebben ze gezelschap gekregen van een legioen slakken. Jammer dat ze elkaar niet lusten, dat had het probleem fijn opgelost. Maar beiden lusten ze wel onze zorgvuldig opgekweekte moestuinplantjes en die worden dan ook in een recordtempo met de grond gelijk gemaakt.

Vooraf de slakken hebben de neiging om overal gatenkaas van de maken, tot en met het loof van de uien en aardappels aan toe. En onze bestrijdingsaanpak nam qua onverbiddelijkheid toe in dezelfde mate als de

omvang van de populatie gladde glibbers. Eerst werden ze nog diervriendelijk over de moestuinheg gekieperd. Daarna belandden ze in de groencontainer (deksel dichthouden svp!). Vervolgens gingen er een paar dozen (eco-)slakkenkorrels tegenaan. De aandelenkoers van Ecostyle steeg recht evenredig met onze onverbiddelijkheid). Dat vonden we toch ook geen duurzame oplossing en dus gingen ze daarna in een plastic zakje in de vriezer (niet verwarren met het rundergehakt aub). Maar dat kost dan weer plastic zakjes dus nu zijn we in de eindfase aanbeldend en maakt Mary-Ann elke avond een rondje door de moestuin waarbij alle aangetroffen slakken rücksichtloos doormidden geknipt worden. Nee, dat is niet erg diervriendelijk. Maar ze zijn domweg met teveel (honderden op een avond is niet overdreven) en de overblijfselen worden in ieder geval weer door de natuur verwerkt zonder dat er plastic of chemicaliën aan te pas komen.

De cultuurberg

Naast onze praatjes over plantjes en beestjes, houden we jullie ook graag op de hoogte van onze culturele belevenissen. Het tweede kwartaal hebben we weer het nodige verstouwd in bios, theater en schouwburg. Van de films vonden we vooral A Bigger Splash, Elle en Krigen goed tot heel goed: aanraders derhalve, hoe verschillend ook. Omdat we een paar keer om een uur of vijf doordeweeks in de bios waren, hadden we de zaal voor onszelf. Leuk hoor, zo'n prive-voorstelling. In het theater zagen we een paar stukken van onze favoriete TGA. Vooral Husbands and Wives was prima: tijdens deze voorpremière zaten we vooraan op het toneel en dat zorgde voor extra betrokkenheid. Mary-Ann ging nog naar Don Giovanni, en we zien in augustus de Don nog een keer nl. tijdens een locatie-voorstelling in de Werkspoorkathedraal in Utrecht. Niets zo leuk als een voorstelling op een aparte plek, zo waren we drie weken geleden bij de premiere van Conny Janssen Danst in de Ferro in Rotterdam (helaas, uitverkocht). Voor het komende seizoen hebben we weer van alles

besteld en daar vertellen we julie in de volgende nieuwsbrieven graag meer over. In elk geval vervelen we ons cultureel niet en moeten we ons inhouden wanneer we de nieuwe programma's zien!

De Ferro Dome

Tenslotte

- We hebben vorige maand langs beide lange kanten van de moestuin prachtige kastanjerol-hekken geplaatst. Dat ziet er reuze charmant en Engels uit, dankzij een ochtend doorwerken met Peter-Paul en Jeroen. Er liggen inmiddels rollen klaar voor het mooi maken van andere afscheidingen op het erf (wanneer kunnen julie weer, mannen.....?).
- Op 28, 29 en 30 oktober exposeert Mary-Ann in de Synagoge van Buren met recent werk. Wellicht samen met een collega-kunstenaar en mogelijk een performance en/of ruimtelijk werk. Er komt vast nog een uitnodiging voor.
- Onze Vivara-vogelinvesteringen van afgelopen winter hebben zich goed terugbetaald gezien de enorme hoeveelheden mussen en mezen. Daarnaast waren begin mei de zwaluwen terug (de eerste leg is alweer uitgevlogen), hoorden we in mei en juni elke nacht jonge uiltjes, broedde er in de watergang

een meerkoetje en zagen we onlangs een paartje valken rondvliegen.

- Mary-Ann had een educatief-hilarische middag bij het lokale basisschooltje toen ze met een collega-imker bijenles gaf aan een eerste-tweede groep. Praatje houden, pijp aansteken en rook laten zien, waskaarsje rollen, op de foto in bijenpak – kortom ook de jongsten weten nu meer van bijen (denken we). Mary-Ann en collega werden met een mooie wasco-tekening beloond.

*Fijne zomer en
tot de volgende nieuwsbrief!*

**VAN DENKEN
WORDEN WE MOE**

**DUS OORDELEN
WE MAAR WAT**

Postbus 1045 6801 BA Arnhem <http://www.loesje.org>

oom Herman van

Loesje